

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Primae Lineae Doctrinae De Protestatione Cambiali

Hufeland, Gottlieb

Jenae, 1799

VD18 12256064

Sectio IV. Solennia interna protestationis cambialis.

urn:nbn:de:gbv:45:1-8845

tionale est, ab omissione facti debitoris indolati pendens *).

§. 36.

4) Confectarium.

Plures protestationes circa idem cambium ob facta diversa, quae vel alium regressum, vel regressu erga quendam perempto, ejusdem usus adversus alium fundant, obvenire et consignari posse omni dubitatione caret **); sed hic omnia ista recensere necessarium non duco.

SECTIO IV.

Solennia interna protestationis cambialis.

§. 37.

1) Quis protestetur?

Protestari s. protestationem instituere (§. 8. not.) dicitur is, qui instrumentum publicum super protestatione conficiendum curat. Est is vel cambii dominus sive etiam alius, qui de juribus suis, cambio vel non acceptato, vel
non

*) Ita rem ordinatam habes in *allg. preufs. LR.* §. 1204. sqq. — Nullius momenti esse videntur, quae in contrarium adduxit LUDOVICI. in *Wechselproc.* cap. 3. §. 13.

*) cf. *Allg. preufs. Landr.* P. II. §. 1060. 1061.

non soluto etc. periclitatur, vel horum mandatarius *). Inter hos autem insignis haec differentia intercedit, quod prior de iuris ipsius juribus disponere, ergo in protestatione instituenda vel omittenda liberius agere possit; id quod mandatario, cujus mandatum ad tuenda alterius jura aperte tendit, et qui alias ad omne damnum culpa sua levissima datum refarciendum tenetur **), non aequale licet. Est istud extra omne dubium positum, si propter acceptationem vel solutionem penitus denegatam protestandum est. Si vero acceptatio vel solutio quodammodo conditionalis vel restricta esset; de isto quidem, an particularem solutionem etc. acceptare vel denegare possit, dubitari potest; attamen per se patet, quod, quatenus cambio satisfactum non sit, protestari debeat mandatarius ***); non aequale vero jurium ipse compos, si iisdem renunciare velit (§. 22.)

§. 58.

Quid vero de tertio dicendum, qui in honorem cambii acceptat? num hunc ad protestationem instituendam obligatum censere possumus? Variant maxime circa hanc quaestionem tum leges, tum doctorum opiniones. ****)

Ne-

*) Qui vero speciali mandato ad protestationem instituendam minime indiget, uti jam optime observarunt FRANCK, in iust. j. c. Lib. I. Sect. 4. tit. 1. §. 6. et tit. 2. §. 4. et RICCIUS in exercit. camb. Ex. X. Sect. 5. §. 4.

**) L. 13. et 21. Cod. mandati. PUFENDORF de culpa P. IV. cap. 3. — cf. *allg. preuss. Landr.* P. II. §. 1016. et *Frankfurt. Wechselresponja* P. I. resp. 9, pag. 10. sqq.

***) *Allg. preuss. LR.* P. II. §. 1017.

****) Duplicem hoc casu protestationem exigit e. g. FRANCK in iust. j. camb. L. I. Sect. 3. tit. 3. §. 20.

Negant eandem plures *) et recte quidem, sed, uti mihi videtur, casu non semper penitus respecto. Minime enim hic de ista, quam praesentans perscribendam curet, protestatione sermo est; quippe quam nec in isto casu omittere licet, tum ut ipse praesentans vel ejus mandatarium, tum ut tertius acceptans, qui sibi protestationem tradi postulat, probationem istius facti, a quo jura illorum pendent, in promptu habeat. Tenetur quoque absque dubio cambii proprietarius, dum de juribus suis non amplius periclitatur, istam protestationem a se institutam acceptanti ad hujus jura contra trassantem tuenda tradere. Non vero video, quomodo nova protestatio tertii acceptantis necessaria esse possit. **) Rem istam, quae acceptance in honorem factae ansam dedit, protestatio jam consignata probat: acceptatio et solutio perpetrata ex ipso cambii instrumento elucet, quod praeterea ut in semetipsum indossetur, curare potest iste in honorem acceptans; quanquam etiam isto indossamento praetermissio idem omnino obtineat, quod circa acceptance a trassato factam **).

E 2

§. 39.

**) e. g. SIEGEL in *Einl. ins WR*, P. II. cap. 5. §. 3. (in *eiusdem* corpore j. c. P. II. pag. 433.) perill. GMELIN. l. c. §. 143. pag. 221. Concordare cum his videtur *Pfalzbair. Wechselpatent; Wechselordn.* §. 12. Omnino concordat *Oestreich. Wechselpatent*, v. 1763. art. 16, in UHL. cont. III. pag. 13.

**) Leges domesticas et peregrinas in varias partes euntes allegatas habes apud SIEGELIUM l. c. — Priorem, non vero posteriorem, protestationis speciem exigit *allg. preuss. Landr.* P. II. §. 1022.

**) Idem ordinatum vide in *allg. preuss. Landr.* P. II. §. 1026.

§. 39.

2) *Contra quem protestetur?*

Instituitur protestatio, uti dicunt, contra eum, qui actum istum, de quo suscipiendo adeundus est, non suscipit. Ex ipso tamen cambii instrumento pateat, actionem talem ab eodem exigendam esse, atque id quidem hoc ipso tempore. Minime ergo protestandum contra istum, cujus nomen in cambio non occurrit, et ad quem cambium non est directum; nam tunc nullo modo ex cambio apparet, obligationem ejus, a quo petatur, cambialem ab omissione quadam istius suspensam esse. Quae enim extra cambium occurrunt, ad processum cambialem non pertinent *).

§. 40.

Quaeritur porro de cambiis, quae non in trassati domicilio, sed aliunde a quodam trassati mandatario solvenda sunt. Acceptavit scilicet trassatus et mandatum de solutione alio loco praestanda ad alterum quendam direxit. Jam si mandatarius iste non solvat, protestatione sane opus est; sed utrum sola ex facto hujus mandatarii concepta sufficiat, an acceptans iste nunc iterum de solutione adeundus, eaque deficiente nova protestatione opus sit, dubitatur. Mihi quidem probatur *SIEVEKINGII* **) sententia, priori sola rem confectam esse. Argumento enim hoc unico omnia exposita esse videntur, esse hanc conditionem cambii, ne in trassati domicilio solvatur, sed alibi. Inscriptis trassatus acceptationem et assignatio-

*) cf. de hoc aliisque casu simili *SIEVEKINGII Materialien* §. 174. 175.

**) *Materialien*. §. 136, sqq.

tionem, a quo solutio sit petenda. Omnia haec ex propria scriptura patent. Omissio igitur assignati sola probanda restat, et haec quidem non nisi protestatione probari potest *).

§. 41.

3) Confectaria ex praecedentibus.

Possimus etiam fingere casum, in quo ipse trassatus ad protestationem instituendam obligatus haberi potest. Evenit interdum, quod cambium trassato ad acceptationem praestandam remittitur. Quod si fiat a quodam indossatario, ordinario hic in casum denegatae acceptationis regressum contra alium quendam habet. Probandum ergo est, acceptationem denegatam esse, ad quod protestatio omnino requiritur **).

§. 42.

Occurrit et hic iterum quaestio maxime controversa: an trassatus, qui cambium non ex istius tenore vel trassantis mente in literis avisatoriis declarata, sed in honorem trassantis acceptat, ad protestationem instituendam obligatus sit? Affirmare generatim videntur b. de SELCHOW ***) et ill. MUSÄUS, ****) Multis hanc sententiam

E 3.

ar-

*) Idem obtinere videtur ex argumento juris Borussiae (*allg. pr. LR.*) P. II. §. 1114.

***) cf. SIEVEKINGII *Materialien* §. 129.

****) *Grundsätze des WR.* §. 80.

*****) *Anfangsgründe des WR.* §. 154.

argumentis prolixè defendere conatus est *Car. Gottl. KNORRE* in dissertatione peculiari. *) Vix tamen quaestionem, de qua disceptatur, satis clare perspectam habuisse videtur. Non enim id agitur, utrum omnino in hoc casu protestatio formalis necessaria sit, an vero sola formula privata acceptantis cambio inscripta sufficiat, se *supra* *protesto* acceptare; circa quod sententiam affirmativam probare videtur *Sam. STRYKIUS* **) a *KNORRIO* laudatus. Merito ad eandem negando respondet *KNORRIUS*; semper enim protestatio praesentantis de acceptatione ita, uti postulata est, denegata necessaria erit, siquidem ulla exinde petitio possit esse deducenda ***). Novam vero a trassato in honorem acceptante conficiendam protestationem necessariam habere nequeo, iisdem argumentis, quae supra in casu simili (§. 38.) exposui, adductus ****). Nullum enim novum alterius factum hic probandum est, regressusque contra trassantem eadem ratione, qua in alio acceptationis casu, competit. Habeo hic quoque suffragantem perill. *GMELINIUM* †), quamquam consueto

*) Inscripita est: *Beantwortung der Rechtsfrage: ob der Trassat, wenn er den auf ihn trassirten Wechsel nicht nach dessen Inhalt; sondern dem Ausgeber zu Ehren acceptiren will, zu Erhaltung seines Regresses denselben eben sowohl, als ein dritter vor Notarien und Zeugen protestiren müsse?* — in ejusdem *rechtl. Abhandlungen und Gutachten* pag. 28 — 44. Nec *Riccus* (*exerc. X, Sect. 5, §. 7.*) rem penitus perspexisse videtur.

**) *diss. de cambialium literarum acceptatione*, Hal. 1698. (et in *cel. BERSKII thes.* T. I. pag. 340. sqq.) cap. IV. §. 19 pag. 366.

**) Optime haec, uti plura, exponit, quamquam pro more suo nullis legibus vel doctoribus innoxus, *SPERANDER in sorgfältig. Negotiant und Wechsel.* (Rost 1712.) p. 27. §. *Wenn einer*

****) Trassatum ipsum in honorem acceptantem cuique tertio in eodem casu existenti per omnia peraequatum habes in *allg. preuss. I R. P. II, §. 1031.*

†. l. c. §. 143.

fueto semper argumentationis modo sententiam suam
fulciat.

§. 43.

4) *Tempus protestationis instituendae.*

Tempus, quo protestationis instrumentum conficiendum sit, saepissime constitutionibus cambialibus *) accurate definitum est; sed et haec quaestio, si responsionem generalem ad eandem quaeras, secundum leges particulares non est exponenda. Apparet sane, protestationem nullo modo esse differendam, cum eadem in processu cambiali usum maximum praestet, isque brevi praescriptione ubivis extinguatur. Cautè igitur semper ages, si statim post omissam, ex qua protestandum, tertii actionem protestationem conficiendam curabis. Tum enim nullam tibi culpam sive moram imputare quisquam poterit. Protesteris ergo, si tibi prospicere velis, eodem die, quo actionem ab alio suscipiendam, s. acceptatio sit s. traditio s. solutio, exigere potes. Jubent idem etiam plurimae constitutiones particulares. **) Attamen e rei natura fluit, omnem dilationem, ex qua nullum omnino emanavit vel emanare potuit damnum, culpae non esse accensendam. ***)

§. 44.

*) e. g. *Allg. pr. LR.* Part. II. §. 1007-1010.

**) *Allg. preuss. Landr. P. II.* §. 1007.

***) cf. *Allg. preuss. Landr. P. II.* §. 1009.

